

Han udtalte, at saavidt han forstod mig, var jeg ingen Under af Communebidrag til disse Canalanelæg. Det har den ærede Taler ifølge mine Udtalelser mindre Ret til at sige nu; thi jeg har tydeligt udtalt: Lad Communerne kun nu bære Omkostningerne, men hold Conseqventerne fast ogsaa andre Steder. Jeg har tidligere med Hensyn til denne Sag sagt, at den rette Vej var at gjøre alle slige Foranstaltninger til en Statsag; men nu da det er begyndt, nu har jeg fastholdt den Anskuelse: Lad Communerne bære Beføstningerne, men vær consequent og læg ikke paa et Sted Byrder, som man ikke lægger paa andre, hvor slige Forhold ere tilstede. Det er den Anskuelse, som jeg nu har urgeret paa, og som jeg troer nu er fuldkommen berettiget. Hvad angaaer det, der blev udtalt af den ærede 6te Landstingsmand for 9de Kreds (Brasch), da skal jeg ikke udtale et Ord om hvad han har sagt. Mine Udtalelser ville komme i Rigsdagsstænden, og jeg vil appellere til det ærede Things Hukommelse med Hensyn til hvad der er blevet sagt i denne Henseende af ham. Een Oplysning fik jeg nu af den ærede 5te Landstingsmand for 9de Kreds (Jacobæus), og den kom paa rette Sted; thi den beviser netop hvor forskjellig man behandler Folket i Sylland, og hvorledes man kan regulere slige partielle Statter med Retfærdighed. Han udtalte nemlig, at det kunde ikke gaae an for Communerne ved Gudenaå at yde Bidrag til den, fordi de ydede Bidrag til Løgstørkanalen. Men beviser ikke netop den ærede Landstingsmand derved, hvor urigtigt og uretfærdigt det er at kaste slige partielle Statter ud over visse Districter; er det nu retfærdigt, at Communerne ved Gudenaå, der aldeles ingen Nytte have af Løgstørkanalen, skulle bære Byrderne derved som Hørfornøskatter? Hvad den ærede Landstingsmand der sagde — jeg veed ikke i hvilken Hensigt, men det var meget træffende og sandt, — er et Bevis paa, hvor urigtigt det er at regulere slige Forhold saaledes. Jeg skal, efter hvad der er udtalt af den meget ærede Indenrigsminister, endnu blot tillade mig at udtale, at jeg har ingen Anledning nu til at fastholde Forslaget til Nr. 3 angaaende Løgstør, saameget mindre som den meget ærede

Minister siger, hvilket jeg indrømmer, at Forslaget muligens er kommen et Aar for tidlig, og jeg tager altsaa dette Forslag tilbage. Hvad det andet Forslag angaaer med Hensyn til Gudenaå, da har der jo været talt endeel om Formen, og det maatte med en vis Ret, uagtet jeg ikke troer, at Formen i denne Henseende kan være det Afgjørende, ialtsald er der ikke en saa stor Mangel ved den, at den jo vil kunne rettes ved tredje Behandling; i ethvert Fald har jeg dog opnaaet Noget af det, jeg tilsigtede ved Forslaget forleden, det nemlig, at Ingen nu har benægtet dette Forslags Berettigelse, og da jeg tillige nu har hørt, at Ingen i Forsamlingen længere vil urgere paa, at det var Uret, at denne Stat ogsaa blev baaren af Districterne omkring Gudenaå, og da jeg har faaet denne Udtalelse og Erkjendelse af, at Forslaget er ret, og at der kun var Noget at sige mod Formen, saa tager jeg ogsaa dette Forslag under Nr. 2 tilbage, idet jeg muligens kan faae Leilighed til at conferere med den meget ærede Indenrigsminister inden tredje Behandling, om hvorvidt et lignende Forslag vilde kunne komme frem til tredje Behandling.

Da de tvende af den ærede 4de Landstingsmand for 8de Kreds (Mørgaard) stillede Endringsforslag til § 14 saaledes vare tilbagetagne og ikke optoges af Noget, vare de bortfaldne.

Retorik: Jeg skal ikke imødegaae den ærede sidste Taler med Hensyn til det Foredrag, han holdt i Begyndelsen, thi han er gaaet i sig selv, det føler han vistnok, og det maae vi alle takke ham for, idet han erkjender Bøghen af det, som allerede forrige Gang ved denne Sags Behandling blev oplyst saavel af den høitærede Indenrigsminister som af adskillige andre Talere, og idet han ligeledes erkjender, at de Forslag, han har stillet her, ikke vil gaae igjennem formedelst de vægtige Grunde, som forrige Gang bleve anførte; men jeg skal derhos tillade mig at bemærke, at jeg aldeles ikke i sferreste Henseende har søgt at tale i det Sprøg, som den ærede Landstingsmand naavnte, idet han troede, at jeg ligesom ogsaa flere andre Talere havde sigtet til, at det, som